

Barron püspök: Sasnak teremtettek, nem tyúknak - elmélkedés a keresztségről

Mi lenne, ha mindenki, aki szárnyalásra született, nem a földön kapirgálna?

Szerző: Szerk. (2020-10-07)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/barron-puspok-sasnak-teremtettek-nem-tyuknak-elmelkedes-a-keresztsegről/> internetes címről származik. A cikket 2021-10-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Amikor még plébánosként szolgáltam, a kedvenc tevékenységeim közé tartoztak a keresztelesek. Többeszámot használok, mert szinte soha nem csak egy, hanem többnyire tíz, tizenkét gyermeket kereszteltem meg. Általában a családok és barátok a Keresztes Szent Pál templom első padjaiban gyülekeztek vasárnap délután 2 óra körül. Köszöntöttem őket, és röviden összefoglaltam, mi fog történni, amit aztán elkerülhetetlenül a 12 síró kisbaba által keltett élénk hangzavar követett. Ugyancsak fel kellett emelnem a hangomat az imádságok és keresztelesek során, de általános jókedv uralkodott a templomban.

Most, hogy püspök lettem, kevésbé van alkalmam keresztelni, és nagyon hiányzik. Múlt héten azonban nagy örömmre szolgált, hogy Doug és Erica Cummins kislányát, Hazel Rose Cummins-ot fogadhattam az egyház tagjai közé. Doug társproducere a Word on Fire (Tüzes szavak) elnevezésű világméretű médiamisszióknak Santa Barbarában.

Szeretném megosztani mindannyiukkal, hogy a szertartás során miről prédikáltam a COVID járvány miatt ezúttal a santa barbarai Szt. Rókus templom előtt összegyűlteknek. **Megkérdeztem, hallották-e már Matthew Hoodnak, a Detroiti Érsekség papjának a történetét, aki, amikor megnézte a saját keresztelezéséről készült videót, rájött, hogy érvénytelen a keresztsége.**

Szerző: Szerk. (2020-10-07)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

A lelkész, aki a szertartást tartotta, nem a megfelelő szavakat használta, ennek következtében Hood atya nem lett az egyház tagja. Mindebből az következett, hogy érvénytelen volt az elsőáldozása, bérmálkozása, pappá szentelése is, hiszen ezek a szentségek mind csak érvényes keresztelés után szolgáltatathatók ki. Miután mindez kiderült, a detroiti érsek kiszolgáltatta neki a szentségeket, és a fiatal Hood atya már papként működhetett.

Azt gondolhatják: „Fura történet, de jól végződik”. Valójában valami rendkívül fontosat üzen nekünk arról, mit vall az egyház a keresztségről. Hisszük, hogy a szentség kiszolgáltatása során a szavak és kézmozdulatok következtében *valami történik*. A keresztelés nem csupán egy új élet ünneplése, nem is csak imádság a gyermekért és a gyermek Istennek ajánlása. Ha csak ennyi lenne, Flannery O'Connor amerikai író után szabadon azt mondhatnánk, a csudába vele. **Valójában a keresztelés annak a láthatatlan kegyelemnek a látható jele, mely a Jézus titokzatos testével való egyesülést hozza el.** Megváltoztat egy objektív helyzetet, akár tudomásul vesszük, akár nem.

Mindezek után hangsúlyoztam, amit a keresztség szubjektív oldalának nevezhetünk. Mivel jó néhány fiatal is jelen volt, a közismert példázatot hoztam a sastojáról, amely kiesett a fészekből egy csapat tyúk közé. **Amikor a sas kikelt, csak a tyúkok világát ismerte, ezért első éveit a földön kapirgálva töltötte,**

Szerző: Szerk. (2020-10-07)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

sosem tárta szét a szárnyait. Egy nap - folytattam - egy fenséges sas szállt felettük és meglátta lent magához hasonló társát, aki a földön úgy viselkedett, akár egy tyúk. „Mi a baj veled?”- kérdezte. „Nem tudod, ki vagy?” Aztán megtanította a sasfiókát, hogyan tárja szét szárnyait és szálljon a magasba.

Így van ez a spirituális életben is. Minden megkeresztelt személy, objektíven nézve, Isten gyermeke, és arra született, hogy szentté váljon. A baj csak az, hogy akik ezt az új személyiséget megkapják, azonnal megfélemedeznek róla, és átveszik mindazt, amit a világ hisz és csinál. Követjük, amit a televízió, a mozi, a közösségi média, a popsztárok és a világi ideológusok sugallnak, és pénzt, hatalmat, anyagi sikereket, hírnevet akarunk szerezni. Ezek a dolgok alapján véve nem rosszak, de ha ezeket tartjuk a legértékesebbnek, és minden erőnkkel hajszoljuk őket, akkor olyanok vagyunk, mint a földön kapingáló tyúkok. **Erős közösségre van szükségünk - mondtam a Hazel keresztelésére összegyűlteknél - hogy ezt a kislányt emlékeztessék majd, ki is ő valójában.** Nem ők tették őt Isten gyermekévé, Krisztus tette ezt a keresztségen keresztül. De megtaníthatják neki, hogy ne elégedjen meg valami szánalmas utánzatával annak, amire valójában teremtett. Minden, amit tanítanak neki, minden, amire bátorítják, azt a nagyobb célt szolgálja, hogy szentté váljon.

Gyakran elgondolkodom azon, milyen lenne ez az ország, ha mindazok, akiket

Szerző: Szerk. (2020-10-07)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

megkereszteltek (azt hiszem, az ország többsége), úgy élnének, ahogy Isten gyermekéhez illik. Mi lenne, ha mindenki, aki szárnyalásra termett, abbahagyná a kapirgálást? Igazi amerikai forradalom lenne.

Forrás: Aleteia

Fordította: Eiben Ingeborg

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-10-07)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/barron-puspok-sasnak-teremtettek-nem-tyuknak-elmelkedes-a-keresztsegrol/> internetes címről származik. A cikket 2021-10-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!